

[Justitsministeren.]

svangerskabsudvalget bl. a. har anmodet Dansk psykiatrisk Selskab om at være sig behjælpelig med at få oplyst, om der kan være sammenhæng mellem en kvindes psykiske sundhedstilstand og hendes ønske om svangerskabsafbrydelse, samt om indgrebet kan have indvirkning på hendes psykiske helbred, og i bekræftende fald på hvilken måde. På tilsvarende måde har udvalget bedt Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækologi om bistand ved belysningen af de helbredsmæssige risici, der er forbundet med svangerskabsafbrydelse, og ved vurderingen af de i praksis anvendte operationsmetoders egnethed. Disse undersøgelser er endnu ikke afsluttet.

De nævnte spørgsmål var med rette fremhævet såvel i den daværende justitsministers indlæg som i folketingsudvalgets spørgsmål til ministeren, og jeg går ud fra, at man også i dette folketing er enig om, at det er aldeles nødvendigt at få klaring på bl. a. disse problemer, forinden vi skrider til en ændring af den gældende lovgivning.

Jeg bør også nævne, at folketingsudvalget var inde på, at man i forbindelse med en revision af svangerskabslovens regler om adgang til svangerskabsafbrydelse burde se på lovens straffebestemmelser. Jeg er helt enig deri og kan tilslutte mig, hvad der dengang blev meddelt folketingsudvalget, nemlig at vi i justitsministeriet er indstillet på til sin tid, når arbejdet i justitsministeriets svangerskabsudvalg er ført så langt frem, at spørgsmålet om udformning af de supplerende straffebestemmelser hensigtsmæssigt kan behandles, da at tage spørgsmålet op i samarbejde med straffelovrådet.

Det vil vist være fremgået af, hvad jeg har sagt, at det efter min opfattelse ikke vil være forsvarligt at søge gennemført en ny lovgivning om svangerskabsafbrydelse, forinden betænkningen fra det sagkyndige udvalg foreligger. Jeg tør ikke love noget om, hvornår betænkningen vil blive afgivet, men jeg regner ikke med, at det sker så betids, at vi vil kunne tilendebringe drøftelserne om disse vigtige spørgsmål i indværende folketingsår.

Uanset hvilket synspunkt man ser dette spørgsmål ud fra, erkender vi alle, at det er et så vigtigt og samtidig så vanskeligt

spørgsmål at løse, at det kræver et indgående kendskab til de mange sider og en nøje overvejelse.

Jeg kan anbefale, at lovforslaget og dermed hele denne problemkreds undergives fortsat behandling her i tinget. Det er, som jeg indledningsvis sagde, mit håb, at vi gennem et samarbejde mellem folketingsudvalget og justitsministeriets svangerskabsudvalg kan gøre det muligt for folketinget at foretage en hurtigere behandling af disse spørgsmål, så snart betænkningen fra det sagkyndige udvalg foreligger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Jeg vil gerne takke justitsministeren for hans bemærkninger, som jo ganske klart gjorde det tydeligt for os alle, at det udmærkede samarbejde, der var mellem det udvalg, vi havde for et års tid siden, og den daværende justitsminister, også vil blive fortsat i den nuværende justitsministers tid. Det synes jeg er meget værdifuldt. Der forelå jo sidst for udvalget et meget omfattende materiale, hvoraf kun en meget ringe del nåede at blive behandlet af udvalget, og det er naturligvis en af årsagerne til, at det kan være rimeligt at genfremsætte det lovforslag, som behandlingen dengang hvilede på.

Justitsministerens bemærkninger om grundigheden og omhuen er jeg naturligvis også indstillet på at være forstående over for. Jeg vil dog gøre opmærksom på — og det er igen en af årsagerne til, at vi fra vor side pisker på — at enhver lovgivning, der drejer sig om menneskeskæbner, naturligvis har i sig et moment, der gør, at det haster, samtidig med at man naturligvis må have omhuen i behold.

Området er jo nok blevet noget tydeligeregjort for os gennem det materiale, vi har fået frem. Den tvivlsomme retstilstand, som også er et af argumenterne for, at vi må have en anden og sikrere lovgivning, er naturligvis i hovedsagen den samme, som den var før. Det er jo nok stadig væk sådan, at adgangen til illegal abort er så rummelig, at man næsten kan tale om, at vi har fri abortmulighed her i landet, og det er jo en helt urimelig retstilstand at leve under, når vi har den lov, vi har, men som til gengæld kun i begrænset grad forfølger overtrædelserne med de temmelig grove straffemidler, den giver